

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7131/2023
12.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Снежана Ковачевић, адвокат из ..., ради развода брака и заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 456/22 од 13.10.2022. године, у седници већа одржаној 12.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 456/22 од 13.10.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 1249/20 од 04.04.2022. године, ставом првим изреке, одређена је по службеној дужности мера заштите од насиља у породици, па је забрањено туженом да на било који начин даље узнемирава тужиљу и наложено му је да се уздржава од сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство тужиље, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, одбијен је предлог за одређивање привремене мере тужиље у делу којим је тражила да суд туженом наложи да се исели из породичног стана у Београду, ..., улица ... број .., као неоснован. Ставом трећим изреке, одређено је да мера заштите од насиља у породици из става један изреке остаје на снази годину дана од дана доношења, као и да изјављена жалба против мере не одлаже њено извршење. Ставом четвртим изреке, укинута је привремена мера одређена решењем Другог основног суда у Београду П2 1249/20 од 03.12.2020. године. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 456/22 од 13.10.2022. године, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена у ставовима првом, трећем и петом изреке. Одбијени су захтеви тужиље и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, која је учињена у поступку пред другостепеним судом, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Наводи ревизије да је другостепени суд починио битну повреду из члана 374. став 1. ЗПП, тако што је потврђивањем првостепене пресуде у ставу првом изреке, одлучио контрадикторно у односу на став четврти изреке првостепене пресуде, не може бити предмет разматрања Врховног касационог суда по члановима 403. став 1. и 407. ЗПП, пошто првостепена пресуда у делу става четвртог није била предмет жалбеног побијања. На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно је примењено материјално право.

Према утврђеном чињеничном стању, у току ове парнице, која је покренута дана 11.09.2020. године, делимичном пресудом од 09.03.2022. године, разведен је брак парничних странака закључен дана ...1992. године. Међу странкама је присутна дугогодишња партнерска дисфункција, у оквиру које су се дешавале ескалације у виду психичког и физичког насиља туженог према тужиљи. Дана 27.08.2020. године, тужени је тужиљу физички повредио, механичким оруђем јој наносећи отворену рану изнад десне обрве. Иза тога, туженом је изречена хитна мера привременог удаљавања из стана са забраном приласка тужиљи од 31.08.2020. године, која је продужена у трајању од 30 дана, али је он и након тога неколико пута долазио у породичну кућу када је долазило до расправа. Нижестепени судови у описаним околностима налазе да је неопходно показати нулти степен толеранције на насиље, па је на основу одредби чланова 197. и 198. Породичног закона, другостепени суд потврдио првостепену пресуду којом је по службеној дужности одређена мера заштите од насиља у породици, чији је циљ да код испољеног психичког и физичког насиља тужени на основу правноснажне одлуке има забрану понављања сличног понашања.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право, а без утицаја на судску одлуку је чињеница на којој тужени истрајава у ревизији, да након 27.08.2020. године није било физичког насиља и да странке актуелно не контактирају. Наиме, тужени је у дужем временском периоду испољавао психичко насиље према тужиљи, како пре, тако и након 27.08.2020. године, када је тужиљу физички напао и нанео јој телесну повреду. Стога, његово понашање се не може стандардизовати уобичајеним понашањем у породичним односима и ваљано је по службеној дужности, изречена мера заштите, која је компатибилна испољеном насиљу и служи спречавању будућег сличног понашања.

Тужени није постигао успех у поступку по ревизији, па је његов захтев за накнаду трошкова овог поступка одбијен, на основу чланова 165. став 1. и 154. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**